

HERACLITUS

I

ἅ κόνις ἀρτίσκαπτος, ἐπὶ στάλας δὲ μετώπων
σεύονται φύλλων ἡμιθαλεῖς στέφανοι.

γράμμα διακρίναντες, ὄδοιπόρε, πέτρον ἴδωμεν,
λευρὰ περιστέλλειν ὄστέα φατὶ τίνος.

“ξείν”, Ἀρετημιάς εἰμι· πάτρα Κνίδος· Εὐφρονος ἦλθον
εἰς λέχος· ὠδίνων οὐκ ἄμορος γενόμεν,
δισσὰ δ’ ὁμοῦ τίκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
γῆρως, ἐν δ’ ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.”

1525

NICIAS

I

— μαινὰς Ἐνναλίου, πολεμαδόκε, θοῦρι κράνεια,
τίς νύ σε θῆκε θεᾶ δῶρον ἐγερσιμάχα;

— Μήνιος· ἦ γὰρ τοῦ παλάμας ἄπο ρίμφα θοροῦσα
ἐν προμάχοις †ιδρύσας† δήιον ἄμ πεδίον.

1530

II

μέλλον ἄρα στυγεράν καγὼ ποτε δῆριν Ἄρηος
ἐκπρολιποῦσα χορῶν παρθενίων αἰείν

Ἄρτέμιδος περὶ ναόν, Ἐπίξενος ἔνθα μ’ ἔθηκεν
λευκὸν ἐπεὶ κείνου γῆρας ἔτειρε μέλη.

1535